

DÖŞ DEFTERİ

Tayyib ATMACA

ardıç

HÂL DİLİ

Tomurcuğun yarıp kokuya duran
Rengini bülbülden aldığı bilmez
Yok dikenden başka derdini soran
Gün be gün sararır solduğun bilmez

Beladan kaçtıkça varır belaya
Peşinde çol çocuk alır alaya
Turnalarla haber salar sılaya
Selamının yolda kaldığın bilmez

Tipiyle boranla hâldaşlık eder
Kurtlarla kuşlarla dildaşlık eder
Kara bulutlarla yoldaşlık eder
Gözünün yaşını sildiğin bilmez

Bir zülfün teline dokunsa eli
Pepeleşir birden gönlünün dili
Dosta ayan olur belki ahvali
Gündüz yaşar gece öldüğün bilmez

Akıyla oturur gönlüyle yorar
Gül atarken kendi başını yarar
Diyar diyar gezer gönüldaş arar
Hırlı mı hırsız mı çaldığın bilmez

Yarasını yaralarla sararken
Hal dilinden anlayanı ararken
Mazi aynasında saçın tararken
Kendiyle konuşur güldüğün bilmez

HÂL EHLİNİN OLMAZ
GÖZÜNDE PERDE

Gördüğüm ya hayal ya da bir düştü
Sazı çalmak sana söz bana düştü
Gönül toprağıma bir tohum düştü
Bir ben sulayayım bir sen sulasan

Üç günden az olur âşığın kini
Tüm dünyada birdir sevginin dini
Mesaiden sonra vuslat ipini
Bir ben dolayayım bir sen dolasan

Hâl ehlinin olmaz gözünde perde
Kavuşmak var ise ezel emirde
Sen hafta sonları ben her seherde
Bir ben meleyeyim bir sen melesen

Sevgiden başka dost almam yanıma
Ger kaşın kirpiğın batsın canıma
Sevda tualini gönül kanıma
Bir ben bulayayım bir sen bulasan

Aldanma dünyanın tahtı tacına
Ortak eyle sevincine acına
Mektupları mektupların ucuna
Bir ben ulayayım bir sen ulasan

Yoktur Atmaca'nın kimseye kastı
Altından yapılmaz sevdanın büstü
Hasreti kundağı her akşamüstü
Bir ben beleyeyim bir sen belesen

BİR İÇTEN BAKIŞTIR GÖZÜN ÖZETİ

Yüreğim her gece hazar da çalkar
Ben sana gidemem sen gelemezsin
Yurdumdan yurduna turnalar kalkar
Ben selam salarım sen alamazsın

Sevgi nedir hatır nedir bilen yok
Sevincine ortak olup gülen yok
İki gözün çeşme olsa silen yok
Derdine tercüman can bulamazsın

Kar olup yağıyor saçıma aklar
Ektiğimi bitirmiyor topraklar
Dallarımı terk ediyor yapraklar
Ben gazel dökerim sen solamazsın

Hayalin burada çekip gitmiyor
Kızardı gözlerim uyku tutmuyor
Seni düşünmeye gece yetmiyor
İkinci fecire sen kalamazsın

Gözüne kem gözler bakmasın sakın
Dilini türküler yakmasın sakın
Gönlün bir soysuza akmasın sakın
Yaram göz göz olur em bulamazsın

Küle ulaşmaktır közün özeti
Bir içten bakıştır gözün özeti
Söyle nasıl olur sözün özeti
Efkâr çekip çekip gam solumazsın

SERMAYEM AŐKIMDIR
YARA GELİRİM

Uykumu aparmıő ela gözlerin
Başıma olacak bela gözlerin
Bakanda gözlüğüm ola gözlerin
Senden başkasını görmeye yârim

Kanımla kızarsın tomurcuk gülün
Bir konsa avcuma tutuşur elin
Allah Őahit iki gözüm kefilin
Seninle bir ömür sürmeye yârim

Nereye gidersen ora gelirim
Sermayem aőkındır yara gelirim
Gönül avlundaki dârâ gelirim
Gücün yetmez senden sürmeye yârim

Düşünde kovsan da uyu desen de
Gözlerim bir dipsiz kuyu desen de
Sabreyle bir ömür boyu desen de
Beklerim bir kere görmeye yârim

Efkâr çekiyorum har soluyorum
Kalbim sıkıőıyor zor soluyorum
Betim benzim geçti yâr soruyorum
Felek defterimiz dürmeden yârim

Adınla yan yana yazılsın adım
Bu canı yolunu kurban adadım
Kökünden kırılsın kolum kanadım
Senden başkasını sarmaya yârim

ÖMRÜM GEÇER
BAHTIM İHTİYAR OLUR

Kadir mevlam beni düşürme dârâ
Halimden anlamaz kaşları kara
Her akşam bir yara sabah bir yara
Aça aça öldürmeye kasteder.

Pervaneler gibi başım dönderir
Kavrulup yandıkça ateş gönderir
Bilmem gerçek söyler bilmem kandırır
Bazen burcu burcu kokar mesteder

Allah'ım bu derdin yok mu dermanı
Gözü söyler kaşı yazar fermanı
Daha kaldırmadı gönül harmanı
Elvan elvan derdi toplar desteder

Bir gün yağmur olur bir gün kar olur
Korkarım ki kara toprak yâr olur
Ömrüm geçer bahtım ihtiyar olur
Merağımdan gece gündüz hasteder

Gece gündüz hasret çektiğim bilmez
İçime düşerim çıkarın olmaz
"Ölen hayvan imiş âşıklar ölmez"
Gönlüme oturur beni posteder

SONBAHAR KAPIMA
GELDİ DAYANDI

Ava çıktım bir ceylana vuruldum
Tetiğim kırıldı gezim kalmadı
Gam dağında türkülerle sarıldım
Sancıyı emzirdim sızım kalmadı

İkinci kırkımdan üç sene aldım
Ne bir ot kopardım ne gonca yoldum
Hasretle yoğruldu gam ile doldum
Dilim yara bere sözüm kalmadı

Ne dışım uyandı ne içim yandı
Sonbahar kapıma geldi dayandı
Betim benzim som sarıya boyandı
Dallarım kurudu özüm kalmadı

Hâl anlattım durdum hâl bilmezlere
Yol gösterdim durdum yol bilmezlere
Gül devşirip verdim gül bilmezlere
Kendime bakacak yüzüm kalmadı

Gönlüme yaslanan yâr başı sandım
Ateşle ıslandım suyla uslandım
Kendime tutundum sana yaslandım
Yalancı dünyada gözüm kalmadı

KİRPİK ORDUN
TALİM EDER DÖŞÜMDE

Duvarдан indirdim gönül sazımı
Dinle hele âşık nere ne söyler
Gamzenden merhem sür dindir sızımı
Tabipler ne söyler yara ne söyler

Kirpik ordun talim eder döşümde
Gün görmedim göster kırk üç yaşında
Tel duvaklı gelin olsan düşümde
Zülfünün telleri ba'gra ne söyler

Yanan ateş kor olunca uslanır
Dertli başlar yâr göğsüne yaslanır
Bir dağlara bir içine seslenir
Ağ bulutlar pare pare ne söyler

Toprakları şerha şerha yarılan
Hasretine yorgan gibi sarılan
Yüreğinin meydanına kurulan
Cellada ne söyler dârâ ne söyler

Gözü yaşlı kalbi kırık sunası
Yüreğine yakar vuslat kınası
Belimdeki çocukların anası
Bilmem ol gözleri kara ne söyler

HÜZNÜ KOVALARSIN KAPINDAN GİTMEZ

Gözlerin yollarda kulağın seste
Can kuşun çırpınır durur kafeste
Aldığın verdiğin her bir nefeste
Yar kokusu gelmeye mi başladı

Bir gün hüzün bir gün sevinç yaşarken
Sabır ile yüce dağlar aşarken
Yüreğini yüreğime döşerken
Goncaların solmaya mı başladı

İstedin olalım her gün can cana
Bu yollar çetindir söyledim sana
Bayramda avcuna yakmadan kına
Kara gözler dolmaya mı başladı

Bazen günler uzar bazen gün yetmez
Gam dağını kara bulut terk etmez
Hüznü kovalarsın kapından gitmez
Dert saçını yolmaya mı başladı

Aşk atının terkisine binerken
İçin kavrulurken dışın donarken
Yalancıktan ayrılığı denerken
Ekmeğini bölmeye mi başladı

Yok mu yarin dert bölüşen bacısı
Söylesene ey günlümün ecesi
Bir gün boyu hasretliğin acısı
Yüreğini delmeye mi başladı

SÜRME

Koy uykumu gözüne sürme çek geceleri
Sen koynunda azat et yayarım acıları
Varsın tütsün ellerin evinde bacaları
Ben beklerim it gibi kapıda geceleri

YARA

Kaç hançer sırtıma saplandı güldüm
Kansere çevirdi dil yaraları
Yâr yoluna yaprak yaprak döküldüm
Dâr yolunda kanar gül yaraları

GÜZ KAPIDA BEKLİYOR

Geceleri gözlerim gözlerini bekliyor
Ne olur saçlarını tarasın parmaklarım
Yüzündeki tebessüm solsa kalbim tekliyor
Güz kapıda bekliyor uçuyor yapraklarım

AYNAMDA SAÇINI
TARAMAZ OLDUN

Sabır ağacımdan yaptığım sazın
Tellerini kırmaya mı başladın
Uzunu kısası olur bir nazın
Tuzla yaram sarmaya mı başladın

Hâllerim nicedir aramaz oldun
Aynamda saçını taramaz oldun
Çol çocuklar gibi yaramaz oldun
Kötü düşler görmeye mi başladın

Akşam söz verirsin sabah cayarsın
Körpe derdin dert sürümle yayarsın
Her gece içime ateş kayarsın
Küllerimi sormaya mı başladın

Candan seven bıkmaz yolları gözler
Gönlünü süpürür çarşafın düzler
Dilinin altında yetmeden sözler
Ele sofraya sermeye mi başladın

Yüreğin hiç böyle yürek görmedi
Candan istedin de O ne vermedi
Bana gül at taş başımı yarmadı
Avluna dar kurmaya mı başladın

Bağrım kan gönüne döndü yaşımdan
Sevdanla sarhoşum çek git başımdan
Gel de uçur can kuşumu döşümden
Toprağımı yarmaya mı başladın

VUSLAT AŐI

Sabırla piŐiyor vuslatın aŐı
Kaldır at bağrına bastığın taşı
Akmayacak artık gözünün yaŐı
Durulmaya hazır mısın sevdiğim

Aylar yıla döndü günlerim aya
Çok Őükür tutuyor aşkımız maya
Yeter bana yüzündeki öz boya
Görölmeye hazır mısın sevdiğim

Yalancı dünyada gönöl payıma
Kahvaltıda sevgi katıp çayıma
ÇarŐaf gibi deniz olup kıyıma
Serilmeye hazır mısın sevdiğim

Biraz daha sabret Allah aşkına
Yeter dönderdiğin beni Őaşkına
Yarın bir gün yüređimin köŐküne
Kurulmaya hazır mısın sevdiğim

Kalkanda dağların karı boranı
Yüređimle saracağım yaranı
Hasretinle yaŐıyorum her anı
Sarılmaya hazır mısın sevdiğim

GÖZCÜ

Gözlerimi gözcü koydum yollara
Yürek kebab oldu pişti gel gayri
Halimiz pelesenk oldu dillere
Derdimiz dağları aştı gel gayri

Türküler dokunur depreşir yaram
Kendime çatarım açılır aram
İsterim yarayı yâr ile saram
Yeter sabrım doldu taştı gel gayri

Yorgan diken oldu döşek taş oldu
Her gece dört duvar arkadaş oldu
Bağrım tarla oldu gözüm yaş oldu
Bentlerim yıkıldı taştı gel gayri

Aklım fikrim işim gücüm sen oldun
Candan geçtim candan özge can oldun
Damarımda akan deli kan oldun
Gamdan başım dara düştü gel gayri

DUA

Baş dara düşünce yâren yok yâr yok
Cellâtlar çoğalır ortada dar yok
Sermayen ahuzar kasada kâr yok
Halimizi hale dönder Allahım

Dertliler derdini dert ile dağlar
Toplanır başına dumanlı dağlar
Anandan gayrısı yalandan ağlar
Gözlerime bulut kondur Allahım

Yanacaksam döne döne yanayım
Ekmeğimi yâr aşına banayım
Vakit tamam ise canı sunayım
Şol görklü meleği gönder Allahım

YÜREĞİMİZ
BİRBİRİNE YOL OLDU

Acıyı acıya kattık bal oldu
Boynumuz büküldü ince dal oldu
Yüreğimiz birbirine yol oldu
Arada engeli kaldır Allahım

Sen düşürdün içime bu ateşi
Arasam yurdumda bulunmaz eşi
Karanlık dünyama doğdur güneşi
İçimi huzurla doldur Allahım

Saçlarıma yağın karları kaldır
Bağrım erimeden korları kaldır
Sonumuz hayreyle şerleri kaldır
Her insan günahkâr kuldur Allahım

Gece nasıl ölür gün nasıl doğar
Yalnızlık saldırır ruhumu boğar
Hasretten içime rahmetler yağar
Bir güzel ölümlle öldür Allahım

YAMAN İŞ

Ela gözlüm gözün yollara diker
Hasretten dal gibi boynunu büker
Gamlanır gözyaşın içime döker
Bu nasıl destandır yaz yaz bitmiyor

Onulmaz yarayı yad elden aldım
Sevdikçe açıldım sevdikçe soldum
Bu ne yaman işmiş kan terde kaldım
Ferhat'ça dağları kaz kaz bitmiyor

MECNUN KİTABININ
HAFIZI OLDUM

Saçlarıma yağın karı görürsün
Onulmaz dertlere derman verirsin
Göz göz olan yaraları sararsın
Hasretlik elinden yıldık Allahım

Kendimde dolaştım onda kayboldum
Derdin türlüünü başımda buldum
Mecnun kitabının hafızı oldum
El açtık kapına geldik Allahım

Kendi zindanımız kuyumuz oldu
Yalnızlık emmimiz dayımız oldu
Her gece gözyaşı çayımız oldu
İçe içe bir hoş olduk Allahım

TENİMDEN RUHUMA
SANCILAR SIZAR

Derdinden divane olsam ne yazar
Günden güne gönül yarası azar
Tenimden ruhuma sancılar sizar
Canınla canımı sar da göreyim

Döşümden düşüne kuş kanat vurur
Kor ateş üşütür buzlar kavurur
Bühtan rüzgârları külüm savurur
Canınla canımı kar da göreyim

Yılanın yalandan zehirdir farkı
Takdiri yolundan çevirmez korku
Ölüme koşan at dinlemez örkü
Canınla canımı sırda göreyim

Cemre düştü hava toprak uyandı
Can yurduna gam ordusu dayandı
Göz yaşlarım kan rengine boyandı
Canınla canımı sür de göreyim

Yalancı dünyanın üç vakit günü
Hangi gün bilinmez ölüm düğünü
Yarın muhal olur yaşat bu günü
Canınla canımı dür de göreyim

GÖNÜL KÖŞKÜ
SEVGİ İLE DÖŞENİR

Bunca yıl acıyla dolduğum yeter
Hasretlik acısı hepsinden beter
Senle geçen günler gözümde tüter
Uykumu gözüne sür uyu yârim

Yıllar saçlarıma aklar düşürdü
Yalnızlık döşümde çile pişirdi
Aşkın beni yadellere düşürdü
Canımı canına ser uyu yârim

Uzasın bu gece sabah olmasın
Tebessümün gül yüzünde solmasın
Kötü günler kapımıza gelmesin
Hayalim döşüne sar uyu yârim

Kara bulutlarla sarıldı gözüm
Bulandı duruldu yoruldu gözüm
Kara gözlerine vuruldu gözüm
Uyanda kendine sor uyu yârim

Uğruna dökerim damarda kanı
Gelse de uykunun en tatlı anı
Sabırla beklemek gerek zamanı
Düşleri hayıra yor uyu yârim

Dilinde kelamın sözün olayım
Döşünde çaldığın sazın olayım
Göllerde ördeğin kazın olayım
Beni bir atışta vur uyu yârim

Böyle sevda yüz yılda bir yaşanır
Yüreğimde kendi özüm boşanır
Gönül köşkü sevgi ile döşenir
Derdini sürüme sür uyu yârim

BİNMIŞİM BİR KERE
SEVDA ATINA

Bu sabah yalnızlık kapımı çaldı
Gözümü bulutlar misafir geldi
Yine hasret oku sinemi deldi
İçime bir sızı düştü sevdiğim

Canıma bir ateş düştü yanarım
Yaram göz göz oldu durmaz kanarım
Sarı sıcaklarda sensiz donarım
Derdim umman oldu taşı sevdiğim

Senden haber gelmez şaşırdım kaldım
Tel ile turnayla haberler saldım
Yetim çocuk gibi ortada kaldım
Yokluğun sinemi deşti sevdiğim

Binmişim bir kere sevda atına
Hesap etmem beri nedir öte ne
Açtım ellerimi Allah katına
Umudum dağları aştı sevdiğim

KAŞLARIN

"Ay nazenin ay gabagın altında
Ne göyçek çekilip gara gaşların
Gözlerin süzöldü canım özöldü
Vurdu yüreğime yara gaşların"

Bir avcı elinde gerilmiş yay mı
Yelesini rüzgâr okşayan tay mı
Kıvrılıp gönlüme akan bir çay mı
Hardan gelir hara akar kaşların

Sadakta okunu atacak gibi
Kartal olup avın tutacak gibi
Kalbimi söküp de yutacak gibi
Gökde gezer pare pare kaşların

İçime her akşam bir ateş yakar
Ateşin alevi gözümde çıkar
Her türlü belayı üstüme yıkar
Rüzgâr olup eser hara kaşların

Onu anlatmaya dil yetiremem
Hâlimi dökmeye hâl yetiremem
Her canı çektikçe bal yetiremem
Gönderir her seher tura kaşların

BAŞIBOŞ BULUTLAR
YOLDAŞIM OLDU

Sen orda gecenin koynuna girip
Uykuyla aramı açtın güzelim
Yastığım üstüne saçların serip
Döşümde yaralar açtın güzelim

Gözün kör değildi aklın var idi
Belki sana cevan biri yâr idi
Boyun bosun güzelliğin var idi
Kendine bir deli seçtin güzelim

Aklımın önüne tuzaklar kurdun
Ben seni avlarken sen beni vurdun
Teleklerim asumana savurdun
Sonra yadellere uçtun güzelim

Bak yine gözlerim maziye daldı
Dünkü gülen yüzüm sarardı soldu
Başı boş bulutlar yoldaşım oldu
Bendimi doldurdun taştın güzelim

Sözlerin zülfikar ikiye biçer
Toprağın doymaya al kanım içer
Sabredersen ruhum tenimden uçar
Dikişsiz gömleği biçtin güzelim

İçtiğim gözyaşı kandırır oldu
Hasretlik acısı yandırır oldu
Sözlerin üşütüp dondurur oldu
Yaramı yeniden deştin güzelim

VARSIN GÜLLER
YAĞSIN DARA GİDELİM

Başiboş bulutlar takılın bana
Dağları aşalım yâre gidelim
İster turnalarla ister yan yana
İsterseniz pare pare gidelim

Nehirlerden suyumuzu alalım
Şehirlere biraz gölge salalım
Susuz topraklarda biraz kalalım
Geceleri yara yara gidelim

İt huylu bu nefsi zincire vurak
Her gün asumanda semaha durak
Dinlenirken hu çekerek oturak
Alevi üfleyip hara gidelim

Can kuşunu gözümüzde sulayak
Ruhumuzu birbirine dolayak
Ne istersek ol Kerim'den dileyek
Badeyi içmeye pire gidelim

Her gün gözlerimiz yaş ile dolsa
Sinemiz günlerce ateşte kalsa
Bu yolun sonunda ölüm de olsa
Bahtımızın kıyı sıra gidelim

Adımızı çiğneyerek yutsunlar
Ne ağıt yaksınlar ne yas tutsunlar
Mülkümüzü can mülküne katsınlar
Varsın güller yağsın dara gidelim

AV

Gel bulut avına çıkak bu gece
Yağmura duralım yaşa duralım
Oyunda birlikte başa duralım
Keyfimizce halay çekek bu gece

Dağlardan şehre bakak bu gece
Kimin evi yanar kimin yüreği
Kimlerin özünde pişer çöreği
Varıp sofrasına çökek bu gece

Yalnızlığın belin bükek bu gece
Avucunu güzelcene yalarsın
Hay diyerek zülfikarı çalarsın
Canının canını yakak bu gece

Gam soluyak efkâr çekek bu gece
Dağı taşı boz bulutlar bürüsün
Ağ bulutlar can yurduna yürüsün
İçimize yağmur dökek bu gece

Korkumuza kurşun sıkak bu gece
Üstümüze gelenleri vuralım
Sonra dönüp yaramızı saralım
Gözümüzü Hak'a dikek bu gece

YÜCE DAĞ BAŞINDA
KAR BULAMADIM

Ko sabahın nuru yüzüne vursun
Can iste can canı yorula sersin
Sabahki işlerin birazcık dursun
Aynamda saçını örsene yârim

Karanlık çıldırttı ışıklar söndü
Üstümde Azrail kuş gibi döndü
İçerim tutuştu dışarım yandı
Sineme hançeri vursana yârim

Gece uyumadım başında kaldım
Beş günlük dünyaya can kuşun saldım
Yağmurla yuyundum tertemiz oldum
Uyan da canına sarsana yârim

Alevlere daldım kor bulamadım
Yüce dağ başında kar bulamadım
Yaramı saracak yâr bulamadım
Ruhumu daraya gersene yârim

DEYİŐME

Söylesene Seher yâri gördün mü?
Canında can açar dedin ne dedi
Yarası nicedir açıp sardın mı?
Bu günler de geçer dedin ne dedi

Sözü düz demedim yaktım canını
Gözyaşıyla karıştırdım kanını
Gama beleştırdim her bir anını
Bir daha gözyaşı içirmem dedi

Bir gün yokluğuma dözebilmedi
Derdinden derdini yazabilmedi
Sensiz şardan şara gezebilmedi
Gurbet elde naçar dedin ne dedi

Canımı yoluna sardım bilmez mi
Hastolanda kanat takıp gelmez mi
Söyle yârim kadir kıymet bilmez mi
Gelirse gül gibi açarım dedi

Efkâr çeke çeke gamzede olmuş
Sensizlik saçını başını yolmuş
Dudağının tadı dilinde kalmış
Uykuları kaçır dedin ne dedi

Dünyanın işine kafa yormasın
Dili ile yüreğimi yarmasın
Gurbet kahrı çekemezse durmasın
Gönlüne soframı açarım dedi

Gözüne kem gözler dokunabilir
Hicaptan utanır sakınabilir
Yüzünde hasretlik okunabilir
Dost düşmanı seçer dedin ne dedi

O kendi kendime mukeyyet olsun
İçine dışına hayalim dolsun
Darakınca elin Allah'a salsın
Gözlerim keskindir seçerim dedi

Hasretinden delolmaya az kaldı
Sensizlikten sinesine köz saldı
Telsiz tezenesiz yâre saz çaldı
İçerisi geçer dedin ne dedi

Kendi bilir ben yolunu gözlerim
İki çeşme eylemesin gözlerim
Akşam sabah çarşafını düzlerim
Sarmazsa kendimden geçerim dedi

Yaraları göz göz olmuş kanıyor
Kor ateş içinde kalmış yanıyor
Düşünde gördüğün gerçek sanıyor
Hüzün ekip biçer dedin ne dedi

Sabır dergâhına postunu sersin
Gözünü kapayım yüzümü görsün
Kalbimi yarasın üstüne sürsün
Derdini ikiye biçerim dedi

Gözünü gönlünü açmış geliyor
Hasretinden kuzu gibi meliyor
Açmış avuçların seni diliyor
Sana doğru uçar dedin ne dedi

Aşkından delolan bir avereyim
Bulutlar misali pare pareyim
Hele bir kanadın açsın göreyim
Kendisinden önce uçarım dedi

Öten gün yârimi kırdım bilmeden
Konuşmuşum ağzım dilim silmeden
Beş günlük hayatın tadın almadan
Bu dünyada göçer dedin ne dedi

Sözü bazen bıçak gibi kesse de
Bazen deli rüzgâr gibi esse de
Ben hiç küsmem kendi bana küsse de
Yârimle birlikte göçerim dedi

KO ADIMIZ OLSUN
BİRAZCIK DELİ

Kim çıkıp gelmiştir de mezarında
Doğruluk cevherdir hak nazarında
Bezirgân değilim söz pazarında
Sütüme biraz su katabilmezem

Ta galu belada demişim beli
Ko adımız olsun birazcık deli
Allahım sen eyle huyumu ali
Sözümün üstüne yatabilmezem

Ya hu ya hu diye ötmeye varım
Göklere yükselsin ko ahuzarım
Dönüp hesap etmem zararım kârım
Yadların bağında ötebilmezem

Dünya ki her sabah kurulan pazar
Üstünde asuman altında mezar
O darda kalanı eylemez bizar
Ben kendi çenemi çatabilmezem

Sizin orda vurmaz gökleri ezan
Yaz geldi geçiyor bak geldi hazan
Sinemin üstüne kurulur kazan
Yanarak yunarım tütebilmezem

Dilimde tüy bitti canım yaksana
Gönül perdelerin açıp baksana
Gözlerimden bulak gibi aksana
Uçurma aklımı tutabilmezem

BEZİRGÂN DEĞİLSEN
GİTME PAZARA

Anlatsan kim dinler arzuhalini
Susar isen sakın yutma dilini
Sinene koyunca yâr hayalini
Gerçekten aşıksan söze ne gerek

Sanki gözleriyle ummana dalar
Vuslat burçağını diliyle yolar
Yârin kapısını sukûtle çalar
Hâl diliyle söyler söze ne gerek

Dolaştığın yerde gelir kokusu
Sana gerek, olmaz O'nda uyku su
Korkaklara ayan olur korkusu
Gerçeği görmeye göze ne gerek

Bezirgân değilsen gitme pazara
Sanki yarın seferin var mezara
Yakarsan türküyü bak ahuzara
Biz bize biz olsak bize ne gerek

Saçlarıma yağın karı kürürüm
Can gidek diyen de sormaz yürürüm
Sen orda bakarsın burda görürüm
Aynaya ne gerek yüze ne gerek

Pervane libasın ateşe tutar
Uykusu gelince alevde yatar
Küstürme gülümset vuslatı yeter
Sinemiz üstünde köze ne gerek

Söz bitmez köz biter sinem üstünde
Can alışverişi yapar dostunda
Susamışım aşkı doldur destinde
Aladağda kara buza ne gerek

ECEL OKU
SAPLANINCA KULUNCA

Enini boyunu ölçerim sözün
Hesabını yapmam tavuğun kazın
Gönlünün gözüyle bakarsa gözün
Benzetmez it nefslî yazara beni

Yâd eldeyim obam elim yok kine
Susar iken yuttum dilim yok kine
Yüreğimden başka malım yok kine
Komaz bezirgânlar pazara beni

Bazen aras gibi bazen kür gibi
Bezen yağmur gibi bazen kar gibi
Çağır artık toprak gibi yar gibi
İçinde çalkanan hazara beni

Baktığım aynada kendim ararım
Yâr diyende ol sinemi yararım
Kendi yaram kendelimle sararım
Varsın uğratsınlar nazara beni

Yâren nerde durur yâr nerde durur
Yüreğimi aşk ateşi kavurur
Gözünden gözüme bulut savurur
Ol sahibim koymaz bizara beni

Ecel oku saplanınca kulunca
Ağ benzimiz sararıp da solunca
Senden önce emir vaki olunca
Elinle sen indir mezara beni

Sen topraktan halk eyledin âdemi
Yâr elinden sundur artık bademi
Şayet bu gün doldurursam vademi
Baktır pencereden gülzare beni

SÖZ ÇİÇEKTİR
EZ DİLİNDE BAL EYLE

Sevda kolay olsa herkes çekerdi
Yüreğine gonca güller dikerdi
Haysiyeti ol Ferhat'a çekerdi
Dağ ile bayırla döklerle konuş

Can canı edecek elbette merak
Can diyende canı işitmek gerek
Bazen gam sinende pişirir çörek
Ciğerle böbrekle dalakla konuş

Şükürle kapını açıp sabaha
Yer verme içinde ah ile vaha
Kaldır kuşlarını her gün Allaha
Asumana dalıp felekle konuş

Deftere işlenir yaptığın işler
Şeytan bir kurt olur aklını dişler
Her insan elbette cenneti düşler
Sağ omuz başında melekle konuş

Söz çiçektir ez dilinde bal eyle
Yirmi düşün on hesapla bir söyle
De ki Rabbim halimizi hay eyle
Gözlerinden akan bulakla konuş

Ey gönül gölümde gezinen sunam
Müjgan oklarınla delersin sinem
Söyle ki aşkınla de nasıl yanam
Ricaların bazen fermana döner

Gerdikçe gerilir gönlümün teli
Kokunu getirir her seher yeli
Sanki yıllar oldu görüşmeyeli
Hasretin sinemde harmana döner

Sensiz canım bal istese yutamam
Yokluğunun çetelesin tutamam
Sağa dönsem sola dönsem yatamam
Sensizlik başımda kirmene döner

Acıyı emzirdim yıllar boyunca
Dua edem olsun sözün huyunca
Yaram azar acı sözün duyunca
De ne zaman sözün dermana döner

Bu kalan ömrüme ilkbahar isen
Ayva isen turunç isen nar isen
Can diyende canda biten yâr isen
Atmaca kapında kurbanı döner

MERHEMİ BULMADAN
YARAYI AÇMA

E. Erez'e

Karanlığın gölgesinde kalmışsın
Kadehini asumana çalmışsın
Kendin ile cangamaya dalmışsın
Gönlünün önüne bakarak yürü

Gece sığınaktır sense kaçaksın
Dışından içine saklanacaksın
Kirlensen rahmetle paklanacaksın
Nefsini peşinden çekerek yürü

Yükün ne ki iki büklüm olasın
Cephede değilsin topal kalasın
Aşkın mektebinde sen bir balasın
Bıyığına tarak takarak yürü

Merhemi bulmadan yarayı açma
Kendinden kaçarken nefesine düşme
Şem orda yanarken ışığa uçma
Hay'dan Hu'ya kanat takarak yürü

Göster kim doldurur peteğe sözü
Kim demiş görmüyor amanın gözü
Yağmadan haberdar eyle öksüzü
Aç göze yumruğun sıkarak yürü

YAR DÖŞÜNÜ
YÂR İÇİNDE UYUSUN

Gönül ısdarında aşkı dokudum
Şardan şara gezdim Yunus okudum
Bülbül oldum seherlerde şakıdım
Nasılsa bir gönül yıkmayı bilmem

Gelen bela sefa gelir hoş gelir
Gül attıkça yârdan daim taş gelir
Eyvah ömrüm güz tükendi kış gelir
Korkarım ki yaprak dökmeyi bilmem

Yar döşünü yâr içinde uyusun
Ko derdini kar içinde uyusun
Sen sus dilim har içinde uyusun
Gözümden yüzüme akmayı bilmem

Bir gün تنها bırakmadım gülümü
Gülüm gibi seviyorum ölümü
Yangından geriye kalan külümü
Yârin toprağına ekmeyi bilmem

Can yurduna can fidanı dikmişim
Sevinerek ne cefalar çekmişim
Su istemiş gözyaşımı dökmüşüm
Ayrık otun dahi sökmeyi bilmem

Bir ahdi bilirim bir de vefayı
Sürüyorum yana yuna sefayı
Eyyüp gibi ah okşasam cefayı
Öperdim yarayı yakmayı bilmem

Ayakta duracak hâlim kalmadı
Bekliyorum saki badem dolmadı
Can kadehin daha yere çalmadı
Ben daha kafayı çekmeyi bilmem

Temizlensem giysem beyaz libası
Süpürsem evimde kırk yıllık yası
Okur kulağıma aşkın ustası
Hu diye boynumu bükmeyi bilmem

Ney sustu meycinin yanar gözleri
Dilinin altında kanar sözleri
Meze diye sunar kara közleri
Dışından içime bakmayı bilmem

KENDİ ATEŞİNİ
TAŞIR HER KİŞİ

Daha toydur diye yâri nazlarım
Gündüz yanar gece karı dizlerim
Hayaline baka baka gözlerim
Akşamları kızıl guruba döner

Bazen şaki gibi yoluma durur
Ya odsuz ocaksız yakar kavurur
Bir gün hortum olur göğe savurur
Gönlümün sarayı haraba döner

Sanki öz canıma batar ellerim
Aklımın göğünde tüter ellerim
Uzatsam boşluğu tutar ellerim
Sarılmak istesem seraba döner

Yüreğine aşk tohumu ekenin
Bülbül olan kahrın çeker dikenin
Yad ellerde yar hasreti çekenin
Her gece gözyaşı şaraba döner

Yorulmak usanmak değil er işi
Kendi ateşini taşır her kişi
Kapıda örklü at kırar kirişi
Ruhum uçar tenim turaba döner

İNSAN BU DÜNYANIN KONARGÖÇERİ

Gün yüzüne vursun ısısın için
Sözü yetir söyle ham sözden kaçın
Büyük ol küçüğün bağıyla suçun
Herden canda çiçek açmaktır sanat

Gözü dikmek yâr gelecek yollara
Kokusunu deęişmemek güllere
Derman diye ince beli kollara
Sarıncı kendinden geçmektir sanat

İnsan bu dünyanın konargöçeri
Benlik söner aşk girince içeri
Döşcebinde çıkararak açarı
Cananın canını açmaktır sanat

Uyarsan nefesine olursun verem
Sen benden can iste yoluna serem
Orda Aslı burda tutuşur Kerem
Yâr diyende yardan uçmaktır sanat

Eyyub huylu olan bezmez yarada
Ak gün sağar dua ile karada
Tel tezene saz vesile arada
Yâr elinde bade içmektir sanat

Ben gönlümün kapısında beklerim
Hasyetini öz-özümde saklarım
Sabır edip günü güne eklerim
Pervanece aşka açmaktır sanat

DÜŞLERİMDE YAR
ÇENEMİ ÇATIYOR

Yâr için başıma belaya saldım
Mecnun'dan Ferhat'dan nasibin aldım
Nereye gideyim şaşkırdım kaldım
Gücüm ancak gözyaşıma yetiyor

Hatıralar süslü yalan oluyor
Her gün uykularım talan oluyor
Yorgan akrep yastık yılan oluyor
Horozlarsa ilk akşamdan ötüyor

Bahar geldi geçti yaz yarın biter
Söz vardır gül kokar söz vardır batar
Her yiğit gönülde bir ceylan yatar
Yollarıysa haramiler tutuyor

Deryaları geçtik korkarız çaydan
İçimizden büyük bulunmaz meydan
Sen Hu diye iste yeterki Hay'dan
Kaşımızın üzerinde bitiyor

Bağrıma bastığım taşa mı yanam
Avcunda kuşları uçurur anam
Yunuslayın soğuk su ile yunam
Düşlerimde yâr çenemi çatıyor

DURGUN SULAR
DERİN OLUR

At izi karışmış itin izine
Bakan yok doğrunun merdin yüzüne
Nodulları öküzlerin gözüne
Zamanı gelince sokarız ağam

Boşta koyuyorsun dolu almıyor
İçi boş dolular kıymet bilmiyor
Alt sakal üst bıyık tükür olmuyor
Sabırla tespihi çekeriz ađam

Ko oyunun onlar bilsin hilesin
At kemiđi yalayanlar yalasın
Durgun sular derin olur bilesin
Bir gün bendimizi yakarız ađam

Doğruluk ateşten gömleđe döndü
Pervane olmayan çingıdan döndü
Kanaatkâr yüzün Mevla'ya döndü
Ancak O'na boyun büküriz ađam

Sen de ben de birer konargöçeriz
Kısmet çeken yere bir gün uçarız
Bir gün olur hak şerbetin içeriz
Gör kimin sırtında sekeriz ağam

Nasip bir kuş biz avcıyız peşinde
Allah yüzün ak eylesin işinde
Her daim kalasın kemâl yaşında
Doyunca yüzüne bakarız ađam.

KAHVE ALTI

Sana gözyaşımdan çay suyu koydum
Yüreğimden peynir kestim de uyan

BEKÇİ

Ben bir gece bekçisi sen içimde bir hır/kız
Dadanmışsın geceme kovalarım tutamam